

MIDNATTSROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

**DET
ÄR
MÄNSKLIGT
ATT
FELA —

MEN
ÄR
DET
INTE
GUDOMLIGT
ATT
FÖRLÅTA?**

Läs
Arne Imsens
artikel sid. 3

Målle Lindberg vittnar sidan 5

NR 6

15 MARS 1966

PRIS 1:—

Jag fick möta Dig ...

*Långsamt mina ögon Du försmälte,
stängde örats tunnel,
släckte huden
och en sten för munnens öppning välte,
innan jag fick möta Dig som Guden.*

*Främling för mig själv
och självutplånad
famlande jag rörde mig bland tingen
skrudad i en dräkt, som blott var lånad
i ett bus,
som ägdes utav ingen.*

*Till dess ljuset började att blandas
med kontur,
som av en ljungeld skriven,
och jag fann Din Ande i mig andas
och min puls
utav Ditt hjärta driven.*

NILS WESTBERG

Det är mänskligt att fela — Gudomligt att förlåta . . .

Över två år har gått sedan Målle Lindberg bröt upp från oss och valde en för fortsatt gemenskap och samarbete omöjlig väg. Sedan dess har hans namn lyst i alla tänkbara och otänkbara sammanhang till grämlse och bestörtning för hans förutvarande vänner. Det kan icke förnekas, att mycket av det, som vår broder i sina spekulationer lånat sig åt under denna dystra tid, dragit vanära över all andlig verksamhet i hela vårt land. Ingen kan profitera på människornas djupa längtan efter andlig frigörelse utan att detta får ödesdigra konsekvenser både för den som låter sig bedragas av sådana lockelser och de som så småningom genomskådar hyckleriet och har anledning känna sig utnyttjade.

Ju starkare den andliga fronten är i en verksamhet desto fortare kommer emellertid reaktionen, ett radikalt avståndstagande från alla former av spej eller marknadsgyckel med kristet förtecken. Det privata vinstintresset överlever aldrig i en personlig och verkligt andlig väckelse, ty den är en djupgående inre uppgörelse med alla köttliga drifter.

Förvisso är det nödvändigt för en Herrens tjänare att hålla sitt ämbete högt, så att namnet Jesus icke blir smädat!

En som idag, kanske mer än någon annan, dock genom allt för dyrt köpta erfarenheter, inser detta är vännen Målle Lindberg. Då han för ett par månader sedan under Maranata-församlingens i Stockholm missionskonferens trädde fram och ödmjukt bad om förlåtelse, var det en man, som utan några villkor vädjade om nåd. Denna hans begäran möttes helt naturligt av gripenhet och broderlig vilja till försoning och upprättelse. Detta var så mycket mer självklart som Målle Lindberg i sin grundliga uppgörelse med sig själv, praktiskt taget vänt sig till hela vårt folk med samma uppriktiga bön. Det praktiska uttrycket för vår vilja till upprättelse måste väl vara att vi, hans vänner, hälsar honom välkommen tillbaka att på nytt såsom broder och medarbetare kämpa tillsammans med oss för Guds rikes framgång.

ARNE IMSEN

GUDS ELD BRINNER i Hälsingland

Av Lasse Johansson

Vi har det sista året upplevt att Guds ord haft framgång här i Hälsingland. Många själar har upplevt frälsning, Guds folk har blivit förnyade, Anden har fallit och sjuka har blivit helade. —

Pris ske Gud!

Vi har haft möten i Arbrå, Bollnäs, Edsbyn och Färila, där nu väckelsens eld brinner. Och nu har vi börjat med möten även i Ljusdal och Söderhamn, där mycket folk samlats och där själar också blivit frälsta.

Församlingen har på kort tid vuxit till en stor skara som har Maranata-ropet i sina hjärtan och en stor ungdomsskara sjunger och prisar Jesus i våra möten. —

Vi upplever att Anden förhärmlig Jesus, alldeles som Jesus själv sagt: "Han skall förhärmliga mig, ty av mitt skall han taga och skall förkunna det för eder. Allt vad Fadern har

det är mitt, därför sade jag att han skall taga av mitt och förkunna det för eder." Joh. 16: 14—15. Ja, Guds Ande är mäktigt utgjuten över oss — den Ande som uttrännsakar Guds djupheter. 1 Kor. 2: 10.

Många Maranatavittnen har besökt församlingen och har varit till stor välsignelse. Just nu då detta skrives verkar Carl-Henrik Henriksson och Sven Nymo här. De har genom Guds nåd fått bärga själar för Guds rike. —

Nu vänta vi ännu större ting från Jesus. Han vill stadfästa sitt ord allt eftersom församlingen växer till i Anden och tar emot visdom och kraft. I Kristi kropp skall varje lem vara i funktion genom de andliga gåvorna, som Jesus vill sätta i bruk. —

Vad Jesus vill idag är att Guds folk skall taga avstånd från denna världs och tidsålders

Lasse Johansson.

sätt, Efs. 2: 2, och ikläda sig vapenrustningen och låta sig uppfyllas av den Helige Ande. Då skall vi i ännu högre grad uppleva vad Paulus talar om i 1 Kor. 12: 4—11, om huru Anden uppenbarar sig i gåvornas mångfald. — Vi upplever det redan överallt i landet i denna väckelse och även här i Hälsingland, men vi vill ha mera. —

Bed för Hälsingland!

Fridshälsningar

Lasse Johansson

PÅSKKONFERENS I EDSBYN

Lokal: Folkets hem

Påskdagen och Annandagen

Stora möten kl. 11.00, 15.00 och 19.30

Helge Erixon m fl. fria vittnen deltaga. Sång av församlingens och tillresande sångare.

Servering mellan mötena. — Vid behov av logi ring 0271/214 37.

Vänner från när och fjärran är varmt välkomna!

MARANATAFÖRSAMLINGEN I EDSBYN

Målle Lindberg:

DET FINNS EN ANNAN VÄG

Nedanstående är en del av vad Målle Lindberg yttrade i missionskonferensen i Stockholm i januari. Det är också en självbekännelse, ett böneämne, en deklaration, och ett vittnesbörd, som behöver nå ut över hela vårt land.

Det är mycket viktigt att de gåvor och tjänster Gud har givit oss, icke brukas utanför eller vid sidan av Guds församling. —

Personligen har jag gjort en stor kullerbytta just därför att jag inte räknade med Guds församling på det sätt jag bort.

Jag var på rätt väg från början och min gripenhet och mitt evangelisationsnit var också äkta från början. Men jag föll offer för tanken, att jag var oberoende av Guds församling. Mycket folk samlades till mina

möten och jag tog själv äran för det som skedde. Det dröjde sedan inte länge förrän jag hamnade ute i periferien och med detta också i krissituationer av olika slag — bland annat också i en svår ekonomisk kris. — När då tillfälle bjöds till något, som jag trodde skulle innebära en lösning på mina ekonomiska problem, tog jag chansen. —

Det var så det började och sedan gick det fort utför. —

När jag nu sett och hört bröderna här, har det blivit så klart för mig att, Gud vare lov för det, det finns en annan väg än den jag valde: man kan genom att fasthålla vid Guds ord och Guds församling, fostras och få en undervisning, som för fram till andlig mognad och seger. Den väg jag själv valde

ledde till andlig bankrutt.

Hela min inre värld har, sedan sex månader tillbaka, varit ett enda rop: Gud i himmelen ta hand om mig — rena mig — förlåt mig — låt mig på nytt uppleva Din kraft och ge mig tillbaka den vision jag förr ägde. — I dagar och nätter har detta rop stigit upp från mitt hjärta. —

Jag vädjar till er alla som kan bedja till Gud — jag behöver er hjälp i bönen. Jag vill tillbaka till det gamla ursprunget, till den gamla källan, till smörjelsen — livet — kraften. —

Gud har väckt denna längtan och jag önskar att den skall bli så stark att allt, som inte har med mitt gudsförhållande att göra, blir av underordnad betydelse.

HEM FRÅN BRASILLEN I VÅR

Ernst Högländer.

Efter två och ett halvt års tid i full verksamhet på missionsfältet i Brasilien kommer nu missionär Ernst Högländer med familj hem till

Sverige i sommar. Resan börjar med båt i maj månad.

Genom Midnattsropet har det för alla blivit känt att Högländers har fått vara till rik välsignelse i sitt arbete därnere i Sydamerika. Få land har upplevt en sådan mäktig väckelse som Brasilien. Nu känner dock Högländers att det är i förening med Guds vilja att återvända till sitt hemland. Maranataförsamlingen i Jönköping, vilken står som missionärernas utsändare, har beslutat att välkomna dem hem. Biljetterna är redan beställda. Maranataförsamlingen i Stockholm har bidragit hela tiden med halva underhållet, likaså vännerna i Nässjö och Bockara m. fl. har sänt in gåvor.

Det blir en stor kostnad på närmare 9.000 kr. för att få hem hela familjen. Finns det församlingar och vänner ute i landet som vill vara med och hjälpa till med en missionsgåva så går det bra att sända dem till: Maranataförsamlingen, Fack, Jönköping 3. Postgiro 66 19 67.

Fridshälsningar!

Maranataförsamlingen, Jönköping
Börje Åkerberg Donald Bergagård
Kassör Föreståndare

ISRAELS STAMFÄDER VI

Bibelstudium av Wilho Soininen

"Spiran skall icke vika från Juda, icke härskarstaven från hans fötter, till dess han kommer till Silo och folken bliva honom hörsamma. Han binder vid vinträdet sin åsna, vid ädla rankan sin åsninnas fåle. Han tvår sina kläder i vin, sin mantel i druvors blod. Hans ögon äro dunkla av vin, hans tänder vita av mjölk." 1 Mos. 49: 10—12.

Förra gången såg vi på, hur Juda var som ett ungt lejon och nu vill vi se mera på detta ståtliga släktes stamfader. Hans ståtliga blick var alltid riktad uppåt. Juda var på ett särskilt sätt Kristi förebild och Hans stamfader efter köttet. Hebreerbrevets författare säger: "Ty det är ju en känd sak, att han som är vår Herre har trätt fram ur Juda stam." Hebr. 7: 14.

Hemligheten till Juda styrka låg däri, att han band sin åsna vid vinträdet och åsnefålen vid vinrankan. Nuförtidens kristna är bundna vid sina kyrkor, präster eller predikanter, eller direkt vid världens ära och vid sina tillgångar. Det är sannernigen inget under att de är kraftlösa och svaga. Det är med dem, likasom det var med Efraim, om vilken sades: "Främlingar har förtärt hans kraft, men han förstår intet." Hos. 7: 9. Där är en mycket träffande bild på nutidens kristna. Kraften har försvunnit ur församlingarna. Det sker ingenting. En mycket känd predikant hade nyligen sagt och beklagat sig över, att deras församling var så kraftlös, att ingen längre kan bli frälst. Även om de nu får bedja för själar, födes de ändå inte på nytt. Främlingarna hade förtärt kraften av dem.

De var bundna vid annat än vid vinträdet. Hatet och bitterheten, som de senaste åren fått insteg i flera församlingar, har börjat bära frukt. Det har bundit de kristna och tagit kraften ur dem. Är du, käre läsare, en av dem? För din själs salighets skull ville jag säga: bryt bojorna till varje pris! Eller är det såsom med Efraim, han förstod det inte. Det finns många som inte förstår, att de är bundna vid något annat än vid vinträdet. Juda fick sin kraft därav, att han var bunden vid vinträdet. Jesus Kristus är detta vinträd och Han rensar varje gren i sig, för att den skall bära mera frukt. Joh. 15: 1—2. Är vi säkert bundna vid detta vinträd? Då är det inte så viktigt vad vår "pastor" eller vår församling säger, ty vi har våra källor i Honom. Då kan vi sjunga: Endast i Dig, endast i Dig! Du urgamla klippa, jag är endast i Dig!

Åsnefålen är också bundna vid vinrankan. Ungdomsfrågan är en svår fråga i många församlingar. Då man gått på sidan om Guds ord och börjat såsom "läroboken" säger, göra dem kristna genom undervisning — låt oss ta det direkt från skrivelsen: "DE BARN SOM KOMMIT TILL TRO GENOM UNDERVISNINGEN, BLIR INTAGNA I FÖRSAMLINGEN REDAN MYCKET UNGA, T. O. M. SOM 7-ÅRINGAR." Av detta kan vi förstå, varför det inte mera finns kraft i församlingarna. Om en dylik lära skulle ha förkunnats i pingströrelsen för en 30—40 år sedan, skulle det säkert fått till stånd en väldig proteststorm, men eftersom den är fastställd

i lagen idag, så säger ingen någonting. VARFÖR? HAN FÖRSTÅR INTET, var Guds svar angående Efraim. En del anser detta vara ont tal, fast det är rena sanningen. I ett flertal församlingar är ungdomarnas andliga liv obefintligt. Det är bevisligt, att ungdomarnas andliga liv, är allt annat än andligt. Världslighet och lättsinnigt tal är det mest iögonenfallande. Orsaken till allt detta är, att inte åsnefålen är bundna vid vinrankorna. Må Gud förbarma sig över församlingarna, så att de får se sin egen ställning och vakna upp innan det är försent.

Nu förstår vi, varför det ingår i Guds plan att låta strömmar bryta fram i ödemarken och låta strömmarna bryta sig nya fåror. Därför, att de gamla fårorna blivit tilltäppta av ledarnas köttsliga sinne, av avundets och högmodets hemska synd. Dessa härskar över sina får, såsom man i en del länder härskar över sitt folk med järnhand. Det talas om "järnridån" och dylika "ridåer" finns omkring många församlingar. Men Gud vakar själv över sitt verk ännu i dag! Ära vare Gud!

Vi lever i en underbar tid. Vi står på tröskeln till en ny tid. Många kristnas ögon har varit torra länge, men de, vilka binder sin åsna vid vinträdet, får uppleva likt Juda, att deras ögon är dunkla av vin. Då Guds folk blir druckna av den helige Andes vin, ser t. o. m. världen det. Deras tänder är vita av mjölk och de tvår sin mantel i druvors blod. Dessa troende, som lever i ständig förnyelse, äro de, som ännu idag får uppleva Guds väldiga kraft. I deras

GUDS ORD HADE FRAMGÅNG . . .

"Men Guds Ord hade framgång och utbredd sig" Apg. 12:24. Det bibelord som ovan citerats, kan vi med stor övertygelse framhålla idag. Vi får i sanning uppleva att Jesus är Densamme idag. Och att Ordet har samma kraft idag. I den utsträckning Ordet förkunnats, kan vi konstatera dess framgång och utbredning. Vi ser också av den händelse som inträffade i det citerade sammanhanget, hur oerhört viktigt det är att ge Gud hela äran. Därför får vi ge Herren äran då Ordet har framgång.

Där Ordet får ingång och mottages med tacksägelse där

sker också frigörelse. Det blir frigörelse från synd, fruktan, vanmakt och förutfattade meningar m.m. Det är härligt! Pris ske Gud!

Så ser vi hur Herrens gåvor kommer i funktion. Tillsammans börjar man glädja sig. Man upplever så hur Guds kärlek uppfylls i varje hjärta. Enkla redskap brukas av Herren. Alla kan och får vara med i detta verk. Guds eld brinner i varje hjärta.

Detta är vad som sker idag!

Här i Örnköldsvik får vi säga detsamma. Vi upplever hur Herrens Ord alltmer får framgång här. Frigörelse är vad som

upplevs nu. Vi tror, att allt eftersom Herrens Ord får gå fram, skall själar frälsas och bundna lösas, för att frigjorda bära Jesus vidare till folket. Och Herren har en uppgift för oss alla, det får vi också uppleva. Därför må vi alla som Guds folk söka finna den uppgift som Herren berett för oss, en och var.

Mången menar: Jag har ingen uppgift, så det är inte så noga. Detta kan aldrig vara sant. Ty då Herren får röra våra hjärtan, finner vi att det finns stora områden att arbeta på. Så det finns en uppgift för oss alla som Herren berett. Så låt oss gå in i uppgiften och söka vinna själar för Honom.

JESUS KOMMER SNART, och tiden härefter att verka för Gud är mycket kort.

Må vi så gå vidare med Midnattsropet — "MARANATA" till mänskligheten och det ännu intensivare än förr. Vetande att: allt förmår jag i HONOM som giver mig kraft. Fil. 4: 13.

"M A R A N A T A !"

Ivan Lundberg

hjärtan finns inget rum för varken hat eller bitterhet, ty de tvager sina mantlar i blod. För dem räcker det inte, att de upplevde något mycket härligt för 50 år sedan, för att nu resa minnesmärken på platserna där de hade sina upplevelser. Nej, dessa själar längtar och törstar efter nytt. De äro tillfredsställda med en otillfredsställd tillfredsställelse. Deras tänder äro vita av mjölk. Guds ord är för dem livets bröd och ljuset på deras stig. Dessa Judalika troende äro den nya fårans troende. De äro endast bundna vid Kristus och vid Guds ord. Deras källor äro i Honom, men så är de också starka och kraftiga.

Guds kraftgärningar uppenbaras ibland dem. Känner du att det bränner till i själen då du läser detta, om du gör det så vet, att den helige Ande kallar dig ut, utanför lägret, för att bära Kristi smälek. Lyd rösten och stig ut på Juda stig, då skall du få uppleva detsamma som han. Sannerligen, amen.

Forts.

**KOM IHÅG
TIDNINGSMISSIONEN
POSTGIRO 571620**

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer den 1 och 15 varje månad.

Red. och ansv. utg.

ARNE IMSEN

Redaktionskommitté

DONALD BERGAGÅRD
ERIC-GUNNAR ERICSSON
ANDERS B. ANDERSSON

Tidningens adress:

Surbrunnsgatan 60

Stockholm VA

Tel. 32 80 02 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.

Pren.-pris kr. 21:— pr år,
11:— pr halvår: 5:50 pr
kvartal.

För pren. pg 57 16 20

"Både mot greker och mot andra folk, både mot visa och mot ovisa har jag förpliktelser... Ty jag blyges icke för evangelium ty det är en Guds kraft till frälsning för var och en som tror." Rom. 1: 14, 16.

ETT EVANGELIUM SOM ÄR GUDS KRAFT

Av Agne Bark

Vi upplever även i dag, då Gud på ett särskilt sätt fört ljuset in i våra hjärtan att vi har förpliktelser mot alla människor. Förpliktelser som aldrig kan uppfyllas på något annat sätt än att vi ger människorna ett oförfalskat nådens evangelium. Paulus var oerhört gripen av detta. Han säger i sitt avskedstal till efesiernas äldste: "Dock anser jag mitt liv icke vara av något värde för mig själv, om jag blott får väl fullborda mitt lopp och vad som hör till det ämbete jag har mottagit av Herren Jesus: att vittna om Guds nåds evangelium." Och i brevet till Korintierna säger han: "Ty om jag förkunnar evangelium, så är detta ingen berömmelse för mig. Jag måste ju så göra; och ve mig, om jag icke förkunnade evangelium!"

Det är oerhört viktigt att det tillflöde av gudomlig nåd som nått oss, också får finna ett utflöde till behovets barn. Och vi upptäcker att behovets barn

Agne Bark är en "Guds spelman". Ett flertal sånger som sjunges i väckelsen har han under Andens inspiration varit med om att föda fram; både text och melodier.

inte endast består av syndare. Det finns i dag skaror av kristna som tröttnat i kampen på grund av frånvaron av levande vision i det budskap, som de av vana lyssnar till. Det är inget som tänder, inget som sporrar till helöverlåtelse. Basunens ljud är otydligt och ingen gör sig redo till strid. De flesta sover, men en del har ändock vaknat. Det vanmäktiga läget har faktiskt väckt dem.

Det tycks fortfarande vara aktuellt det som den nu hemgångne eldsjälens Verner Sällström sade: "Väktarna på muren har somnat, men de snarkar så högt att en del av fåren vaknar." Och det är sannerligen en hel del märkliga snarkningar vi hör i dag. Här är en av dem:

"Massväckelse genom speciella politiska åtgärder som skall ge kristendomen större utrymme."

Men då har man glömt det faktum att ju mindre utrymme det är, ju större sprängkraft får dynamiten. De första kristna hade det sannerligen trångt, men de sköt aldrig på måfå eller med löst krut och därför blev det seger ändå. De hade Ordets dynamit, Andens eld och trons knallhatt.

När Paulus och Silas var i Troas på sin andra missionsresa fick Paulus se en syn. Han såg en macedonisk man som sade: "Far över till Macedonien och hjälp oss."

Hjälp oss? Vad hade de för hjälp att ge? Vad hade de att bekämpa hedendomens mörker och den rådande gudlösheten med? Reste de dit för att bygga skolor och sjukhus? Hade de läkaren Lukas med för att öppna en praktik i Macedonien? Hade de i sinnet att bilda ett nytt politiskt parti som skulle sätta krokben för gudlösheten och skapa opinion för den kristna livsstilen, så det blev lite hyfs på folket i Filippi?

Ne, det räckte inte med att vitmena utsidan på den fallna människonaturen och klistra på lite gudsfruktans sken. De hade inte fått uppgiften att balsamera lik. Inte heller sökte de med ljus och lykta efter något religiöst dragplåster att annonsera för att konkurrera med spådjävlarna i Filippi. De hade ingenting av vad nutida religiösa kvacksalvare anser som oundgängligt.

Vad hade de då för hjälp att ge?

Vad säger Lukas här? "Vi förstodo nu, att Gud hade kallat oss att förkunna evangelium för dem."

Evangelium!

Räcker det?

Ja, det är fortfarande Jesu, långa, starka, sårmärkta allmaktshand som kan lyfta den djupast sjunkna människospillran upp ur dyn. Evangelium är fortfarande Guds kraft till frälsning för var och en som tror.

Ja, men vi är i ett annat läge nu, säger någon förståsigpåare.

Vi frågar: Är Gud i ett annat läge också? Har det utgått en order från himmelen att annullera befallningen att gå ut i hela världen och förkunna evangelium för allt skapat?

Kan politisk aktivitet skapa en opinion som bäddar för en större mottaglighet för evangelium? — Knappast. Om vi inte vill förfälska budskapet och göra det mer acceptabelt och mindre anstötligt.

Evangelium behöver ingen människokonstruerad plog för att bana vägen för sig. Det är i sig själv en plog och en caterpillar som lägger djävulens bålverk i grus. Men det förutsätter givetvis att saltet, svärdet och ljuset får vara kvar i budskapet, så man inte bjuder ut samma slev partisoppa som den s.k. kristna dagspressen. Det är ett budskap som skapar likriktning

i stället för enhet, konturlösa massmänniskor i stället för helgjutna kristna personligheter.

Gud är inte betjänt av en samling spratteltgubbar som sprattlar i samma riktning så fort någon prelat drar i snöret.

Vad det gäller våra förpliktelser mot andra kristna, så är det omöjligt att tro på någon form av kyrkopolitiskt fäktteri. Ingen form av kompromiss och kohandel kan lyfta ett vanmäktigt gudsfolk upp på ett högre plan. Endast genom att göra vår kallelse och utkorelse fast och troget följa det ljus som den helige Ande kastar över gudsordet kan vi nå de skaror av kristna som ännu kan väckas. Och vi skall ha klart för oss att det är inga periferiska och oväsentliga saker Guds Ande nitälskar för i dag. Det är sanningar av sådan karaktär att vår inställning till dem är ödesavgörande för hela väckelsen. Vår trohet här betyder ofelbart Guds stadfästelse så sant Gud är sannfärdig. Det är alltså fråga om att gå före i en banbrytande gärning och inför dessa stora skaror av långtande kristna bevisa i praktiken att det finns en framkomlig väg att förverkliga den mönsterbild vi ser i Skriften och nå de resultat som där utlovas skall följa en sann evangelisk verksamhet.

Går vi stövelslickeriets väg så blir vi neutraliserade och förlorar vår identitet i den religiösa grå massan. Den som strävar efter medlemskap i den allmänna meningens synagoga kan aldrig bli en bärare av väckelsens eld. För många betyder det mer att upprätthålla en aktningvärd religiös bekännelse än att vara Jesus trogen.

Nog behöver vi korsets evangelium som aldrig förr i dessa ekumenikens tider som bäddar för Antikrists intåg i världs-

Forts. på sid. 16.

De som då togo emot hans ord läta döpa sig, och så ökades församlingen på den dagen med vid pass tretusen personer.

Apg. 2: 41.

Och Herren ökade församlingen dag efter dag med dem som läto sig frälsas. Apg. 2: 47.

Församlingen är mycket värdefull!

Det värdefullaste här i världen är inte guld. De största klenoderna är inte ädelstenarna. Det skönaste är inte blommorna på marken. Nej, det är församlingen, som har denna upphöjda plats. Det värdefullaste och skönaste på jorden är församlingen — inte så ofta i människors ögon, men i Guds. Församlingen är Guds institution och egendom, Kristi brud och representant här på jorden, köpt med Guds sons dyra blod. Därför kallas den Guds församling.

Matrikel eller ej? — Många anser frågan sentlig. Andra hävdar med bestämdhet att samlingsordning och en effektiv församling församlingstukt gör medlemsmatrikeln högs

Vad säger då Nya Testamentet?

Är verkligen Kristi församling icke något organisatorisk förening, där medlemskapet icke vara sammanfaller med namnets matrikel

Jonas Näslund från Bollnäs tar upp ämnet i en mycket läsvärda artikel.

FÖRSAMLINGSMATRIKEL

Många gör gällande att församlingen "föddes" på den första pingstdagen, men i Apg. 2: 41 står det tydligt att den *ökade* på denna betydelsefulla dag. Alltså måste den ha existerat tidigare. Den har också sedan dess existerat tiderna igenom. Och den existerar i dag. Halleluja! Det har funnits tider då församlingen levat i misär, men nu är upprättelsens tider. Församlingen är på väg tillbaka till mönsterbilden i Guds Ord. Inte för att bli erkänd och få större makt och inflytande i världen, utan för att bli mer avskild från världen och få större makt i Guds rike.

Guds matrikel heter livets bok.

Sorgligt nog har de kristna ofta missförstått Guds tanke med församlingen och man har därför delat upp sig i större eller mindre matrikelförda grupper och satt stämpeln "Guds församling" på dessa.

För en tid sedan hände det att två döparförsamlingar på samma ort hade annonserat medlemsintagning vid samma tidpunkt. Man kan antaga att de ledande bröderna i respektive församlingar hälsade nykomlingarna välkomna till Guds församling. Men då uppstår frågan: Vem av de två bröderna hade rätt? Naturligtvis hade båda bröderna gjort samma misstag. Bibeln talar

aldrig om Guds församling i flertal på samma ort. Guds församling kan aldrig matrikelföras på jorden. Det är något som Gud allena har förbehåll till och hans matrikel heter Livets Bok. När bibeln talar om vem som är med i Guds församling, känner den inte till några andra villkor än att vara frälst och döpt i vatten. Medlemsintagning och matrikelföring måste därför vara människopåhitt liksom så mycket annat mänskligt som kommit in i Guds verk.

Jag kommer ihåg en händelse som inträffade för åtskilliga år sedan. En radikal och gudfruktig broder flyttade till min hemtrakt. Han hade varit medlem i en församling på den förra orten, men hade tagit ut flyttningsbetyg och begärde genast medlemskap i den församling där jag också hörde hemma. Då det skulle dröja några veckor till nästkommande församlingsmöte, kom han att stå helt utanför någon matrikel under denna tid, vilket gjorde honom bekymrad. Tänk om Jesus skulle komma och hämta hem sin församling under den tid som han stod utanför församlingen — hur fruktansvärt. Jag framlade ett förslag om ett extra församlingsmöte, vilket dock inte blev accepterat. Tänk vad människolärar kan ställa till mycket förtret. Brodern ifråga tillhörde naturligtvis Guds församling

Jonas Näslund.

rätt tillagad. Detta är något som ofta går igen på det andliga området.

Kärleken är det sammanhållande bandet.

I en av våra städer var det några syskon som lämnade en organisation för att helhjärtat delta i Maranataväckelsen, som kommit till staden. Efter en tid var det dock två av dessa som återvände till den matrikelförda församlingen under motivering att församlingsordningen i Maranata var för "lös". Känner läsaren lukten av den vidbrända vällingen? Man är så invand i människopåfund, att man hellre väljer detta än att nöja sig med Guds vilja uppenbarad i Ordet. I Kol. 3: 14 står det att det är kärleken som skall vara det sammanhållande bandet. Alltså är det inte matrikeln, som skall ha denna uppgift. Där kärleken får råda är den tillräcklig för sammanhållningen i Guds församling.

MIKEL — ELLER EJ?

hela tiden även fastän han inte var matrikelförd. —

Vanans makt är stor!

Att vanans makt är stor är väl något som vi lite till mans har erfarenhet av. Detta går igen även på det andliga området. Det har visat sig otaliga gånger hur svårt det kan vara att lösgöra sig från fäderneärvda människomeningar.

Det var två makar som hade vissa matbekymmer. Den unga hustrun var duktig att laga mat, men ändå klagade maken över att hon inte kunde få samma smak på maten som den mat hans mor tillredde. Kvinnan försökte på allt sätt att få maten så god som möjligt, men med samma missnöje från mannens sida. En dag hände ett missöde. Vällingen som hon kokade råkade bli vidbränd. När kvinnan serverade den misslyckade anrättningen var hon ängslig, då mannen ju tidigare t.o.m. kritiserat hennes goda maträtter. Vad skulle då inte hända nu? Hon tittade i smyg på honom, när han förde vällingsskeden till munnen. Men det blev inte som hon hade tänkt. Hon såg ett glädjens skimmer som överfor hans ansikte och så utbrast han: Äntligen har du lyckats få samma smak på vällingen som min mor hade. Mannen var så van vid smaken på moderns vidbrända mat, att han inte kunde acceptera den

Det är inte lätt att bli löst från fördomar.

Att det inte är lätt att bli löst från matrikeln har jag egen erfarenhet av och jag vill här ge några glimtar om denna sak. Genom ett storpingstförsamling vid 19 års ålder. Jag kom direkt från syndalivet och var i huvudsak som en hedning i min okunnighet om bibelns lära och Guds vilja i ett människoliv. Genast efter min radikala frälsningsupplevelse fick jag en brinnande lust att läsa bibeln. Och under bön till Herren bad jag om att han i alla stycken skulle uppenbara sin vilja för mig. Jag var okunnig och hade en hel del problem att brottas med. Varför fanns det så många olika församlingar när det bara fanns en Gud och en bibel? Jag ville till varje pris ha tag i sanningen och komma rätt. Och Gud lät verkligen Anden göra Ordets sanningar levande för mig. Tack och lov! Jag såg att pingstvännernas lära och förkunnelse i långa stycken stämde överens med Ordet. Och jag fick allt större kärlek till den församling, där jag blivit frälst och döpt.

Det fanns dock en del saker i församlingen, som jag ansåg stred mot bibelns lära och principer. Och jag förstär så här efteråt att det var Anden, som i allt ville kungöra Guds vilja för

Forts. på sid. 17.

Alla bibelläsare känner till bakgrunden till vår text. Vi vet att i Egypten fanns ett folk i träldom under en konung, som på alla vis sökte trycka dem djupt ner i ångest och förtvivlan.

Bland detta förtryckta folk fanns det också män och kvinnor som höjt sina röster till Gud — till den Gud som gett detta folk löfte om ett land, som flöt av mjölk och honung. Där var kanske en gammal mor som såg sina söner förtvina i fångenskap och förtryck. Hon knäppte sina händer och bad; Herre jag vet att du är en bönhörande Gud. Du har sagt till Abraham, Isak och Jakob, att du skulle ge dem ett land som flyter av mjölk och honung. Du är en levande Gud. Du har ett öra som är nedåtvänt till dina barn som beder, förbarma Dig över oss! — Och böneropen stiger alltid upp till Gud — Gud hör bön.

ett sopknippe bestryker sina dörrposter och dörrträn med blod. Och jag skulle tro att när dessa fogdar kom hem så berättade de vad de sett och sade: Nu har det slagit över för de arma judarna — det har blivit överslag i deras hjärnor. Mycket har vi sett, men aldrig har vi kunnat tänka oss att få se den synen, att någon skulle bestryka sina dörrträn med blod. — Ja, det var för dem en dårskap — men ära vare Gud — i den dårskapen var det frälsning.

För den stora massan av Sveriges folk är också i dag evangelium en dårskap. Man säger att talet om korset är en legend, en saga, sjukliga fantasier. Men för oss som kommit innanför de blodbetänkta dörrarna är korset en frälsande verklighet. Vi vilar på ett fullbordat Golgataverk. Prisad vare Herren! Vi har ju också ett påskalamm som är slaktat, nämligen Kristus.

VI HAVA ETT PÅSKALAMM . . . 1 Kor. 5:7-8

Mose fick befallning av Gud att gå till Farao och genom olika tecken och under proklamera Guds vilja för honom. Men Farao stod emot Guds vilja. Han ville inte släppa Israels barn.

Men en dag säger Gud till Mose: Denna månad skall för eder vara den främsta månaden. Den skall för eder vara den första av årets månader. Det skall nu komma som jag genom mitt eget rådslut har bestämt: Israels barn skall ut ur träländets land. —

Så kommer Mose till Israels barn och säger dem vad Gud hade talat.

Gud gav då också Mose befallning om lammet som skulle slaktas. Ett årsgammalt, felfritt lamm, skulle varje familj slakta. Av dess blod skulle man bestryka dörrposter och dörrträn i varje hem där Israels barn bodde. Varje hem vars dörr icke var bestruken med blodet skulle drabbas av Guds dom. Den förstfödde skulle dö, och domen gällde hela Egyptens land.

Alla var under domen. Men de som var bakom blodsbestruckna dörrar var i säkerhet — både egyptierna och Israels folk.

På aftonen den dag, som Gud hade bestämt, finner vi att Israels barn lyssnat till Guds röst genom Moses och slaktat påskalammet. Och med lammets blod handlade man på Guds befallning.

Jag har tänkt mig att det skedde så här.

Den dag då dörrarna i Israel skulle blodbestrykas ser jag i skymningen Egyptens fogdar komma vandrande och får då se hur israeliterna med

Du minns den dagen då Människosonen var i Getsemane. Han hade tillsammans med lärjungarna instiftat den sista måltiden och nu tar han med sig Petrus, Jakob och Johannes och går ut till Getsemane. Där — mina älskade vänner — utkämpade Han en väldig strid. Då skulle världens synd och sjukdom läggas på honom — Guds Lamm. Det var där han upplevde att svetten blev till blod som flöt ned på den förbannade jorden. Han utropar: Fader, om det är möjligt så gånge denna kalk ifrån mig! — Hela hans mänskliga varelse opponerar sig emot detta, som han skall genomgå. Han — den rene Gudasonen skulle taga all världens synd på sig. Men Han ödmjukade sig och var lydig, ja, lydig intill döden på korset för att vinna åt människan en evig frälsning — frälsning och evig salighet.

Älskade vänner — det är inte religion vi syselsätter oss med. Nej — det är en frälsning som är byggd på ett fullbordat försoningsverk, där Guds egen son bar din och min synd — och din och min sjukdom upp på korsets trä.

★

Vi kan gå tillbaka till Egyptens land.

Skymningen har fallit och natten sänker sig över landet. Budskapet till Israels folk om Lammets blod var också följt av en befallning, en order: Omgjorda edra länder och gör er redo för uppbrott. —

Och ett helt folk gör sig redo för uppbrott — man skulle ut ur Egyptens land.

Gud hade förstocket Faraos hjärta och han hade svarat Mose: "Du med dina män må gå ut för att hålla gudstjänst åt Herren. Allenast kvinnor och barn och boskap skall lämnas kvar. Men Mose svarade Farao: Nej, hela folket skall ut, till och med boskapen skall ut, inte en klöv får bli kvar. Varför? Jo, därför att Gud hade bestämt så.

Gud nöjer sig inte med några halvmesyrrer.

Det finns en del människor som tror att man går från ett trappsteg till ett annat för att till slut uppnå den höjd då man är värdig att mottaga full frälsning. Det går aldrig. Nej, här är en befallning: stå upp, omgjorda edra länder! Gören eder redo för uppbrott! Ni skall draga ut ur denna trældom! Ni skall ut i frihet! —

Jag kan se detta folk, då de gör sig redo. —

Du kan tänka dig denna stora skara av män-

PREDIKAN AV ERIK-GUNNAR ERIKSSON

niskor. Dessa människor som bott där i trældom, i sjukdom och nöd, i förtvivlan och armod! Men nu var befrielsens timma slagen. Halleluja! —

Vet du vad satan gör i dag? Han gör allt för att armodet skall sprida sig bland människorna. Människan bindes i allt starkare bojor. Vem är det som förmår befria dem? Vem förmår att frälsa vårt folk? Då Golgata försoning kommer in i människornas medvetande och i människans hjärta, då kan hon bli fri. Ja, då blir det hävstången som lyfter syndaren upp ur dyn och ställer hans fötter på den fasta klippan. Då människan kommer i rätt ställning inför Gud, blir hon satt i segerställning.

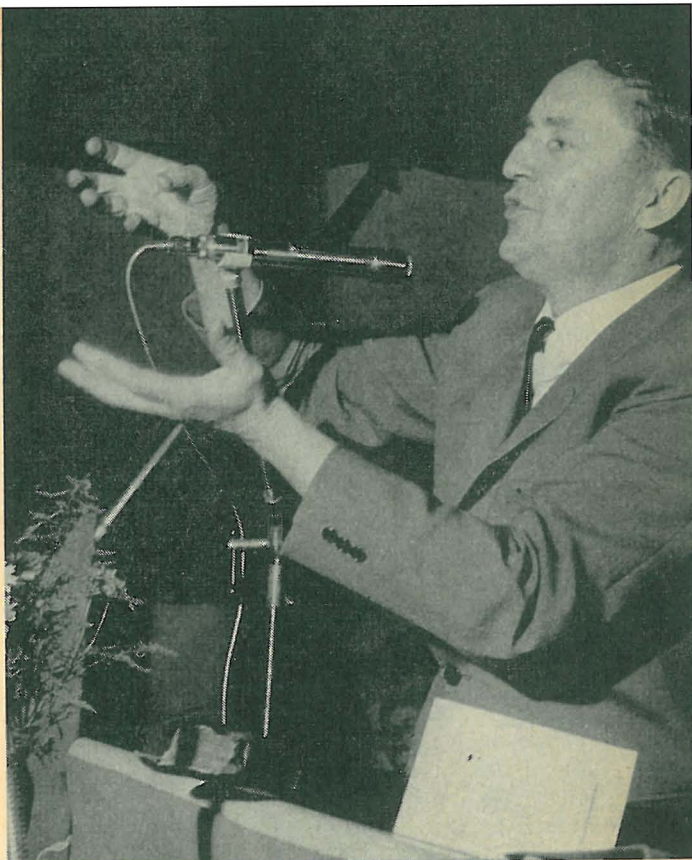
★

En del sjuka, svaga och olyckliga människor frågar sig: hur skall jag kunna återfå min hälsa?

Jag har tänkt på vad som står i Psalm 105: 37 "Så förde Han dem ut med silver och guld och i hans stammar var det ingen som stapplade".

Hur kunde detta vara möjligt, i ett land där sjukdomar var så till den grad utbredda? Jo, de skulle äta av Lammet.

Den natten, då domen drabbade Egyptens folk, skedde det många under i Israels läger. I en familj ligger kanske en gammal kvinna som är sjuk. Hon kan inte gå. Hur skall vi göra med den gamla? undrar man i familjen. Det fanns ingen räddningskår, ingen ambulans. Ja vad skall vi ta oss till med alla som är sjuka? Vår lille son, som inte kan se, vad gör vi med honom?

Erik-Gunnar Eriksson predikar.

Och därborta i grannfamiljen, där är en flicka, som är lam. I en annan familj ligger en man som snart är färdig att gå in över evighetens tröskel. — — —

Ja, vad skall man göra?

Då säger Gud: Ät av påskalammet.

Och man äter av Lammet. Du kan se den gamla sjuka kvinnan. Hon ligger där, hon kan inte röra sig, och så säger man åt henne att äta. Hon äter och får del av Lammet, det går in i hennes blod. Hon känner plötsligt hur hälsa och kraft börjar tillströmma henne. Den gamla reser sig upp. Hon frågar efter vad hon skall ha med ut ur landet. Hon vill inte ligga kvar en minut, hon vill göra sig redo att draga bort till det land som Gud har lovat åt henne. — Den lille pojken som inte kunde se, han äter av lammet, det sker ett under och han får sin syn. Där springer den lama flickan. Halleluja! —

Det var icke något invalidtåg, som drog ut ur Egyptens land. Det var inte kryckornas parad. Nej, det står att *ingen stapplade i hans stammar*. Där kom de unga, där kom de gamla, de sjuka var helbrädda, de svaga hade blivit starka. Halleluja!!

Tror du att Gud vill hålla dig i trældom där du är i dag? Nej, Han har ordnat det så för dig, att du har möjlighet att komma ut i frihet. —

Då Jesus varit i Getsemane kommer Han till Golgata, huvudskalleplatsen. Där spikas Han fast på ett kors. Nu skall Han bli Guds Lamm. Nu skall Han dö i vårt ställe. Nu ligger din och min synd på Honom. Nu ligger din sjukdom på Honom. I syndasmärta och nöd utropar Han: *Det är fullbordat.* Hans ande frigöres från hans sargade kropp. Då bävade himmel och jord. Stjärnevärldar och vintergator skälvde inför detta tidernas största drama. Gud försonade världen med sig själv genom sin egen Son, som nu bar en hel världssynder. —

★

All världens synd, skam, last och sjukdom bar Han i sin egen kropp upp på korsets trä. När Han hänger där, rämnar förlåten i templet uppifrån och ända ner. Vägen till nådastolen var öppnad för all världen — en ny och levande väg.

Sedan steg Han ned i dödsriket. Hela dödsriket kom i födslovändor, då Människosonen kom dit ner. Han krossade djävulens makt — ormens huvud. Han tog nycklarna till döden och dödsriket. Hans seger var fullkomlig.

Vad Jesus har gjort det kan du lita på.

Om djävulen kommer och säger att du inte är frälst, eller då världens barn menar, att det ingenting är med din frälsning, då kan du säga: Tack och lov. Jag har del av Lammet från himmelen, Guds Lamm som slaktades till försoning för en hel värld och även för mig. —

Du som är här i kväll och är sjuk, du behöver också få tag i det verk som Jesus har gjort för dig. Och du skall börja tro på Hans väldiga kraft till att frigöra dig. Då skall också du få uppleva: "Genom Hans sår bliva vi helade." — Du säger kanhända, kan det ske idag? — Kan Gud göra under idag? Jag vill säga dig: Kan inte Gud göra under idag då skall jag lägga ihop bibeln

och gå ut härifrån och aldrig predika mer. Men, ära vare Gud och Lammet, genom Hans sår bliva vi helade. Genom Hans blod upplever vi frälsning — en frälsning som förvandlar människan och gör allting nytt.

Du som är i vårt möte här, säg: "Tack Jesus för blodet."

Är du inte frälst, eller om du är en hemlig avfälling, så skall du finna att det blir ett kompakt motstånd i ditt inre. Det är ingenting som djävulen så fruktar, som då människan börjar ropa på blodet. Varför? Då är hans grepp förlorat och han kan inte behålla sitt offer. Det blir en skiljevägg mellan synden och den människa, som upplever blodets renande kraft. När mordängeln gick genom Israels läger i Egypten och såg dörrposter och dörrträn blodbestrukna — då gick han förbi. Men i hem bakom dörrar utan blod, där dog den förstfödde — dom drabbade dessa människor.

Min vän, hur skall du få uppleva himmelens härlighet och frälsningens glädje och lycka? Upplev reningen i Jesu blod! Kom över på den segrande sidan. Låt blodet skilja dig ifrån synden, världen och djävulen. Du skall få uppleva att du står på säker grund. Varför? Därför att du har fått del av Jesus, av Lammet, och du är fri. Prisat vare Gud!

Skall du komma till himmelen så finns det en plats där du först måste möta Gud. Denna plats är Golgata. Skall du bli andedöpt och få tala i tungor och komma ut i nådens stora ocean, så måste du också först tillbaka till Golgata och mottaga rening. Då skall du finna att vägen öppnas in i Guds förrådshus. —

Satan, den gamle ormen, han är besegrad. Jesus vann på Golgata en evigt gällande seger. Amen.

Jag hör Jesus till!

Jag har tillhört Jesus hela mitt liv. Mina föräldrar blev frälsta när jag var ett år gammal, så jag har vuxit upp i ett kristet hem. Det tackar jag Gud

för. Annars kanske jag inte tillhört Gud nu.

Visst har satan varit framme och försökt att få mig på fall många gånger. Men, pris ske Gud, då har jag fått nåd och hjälp att övervinna frestelserna. På vägen med Jesus kan ibland svårigheter och prövningar möta. Men det är genom prövningarna man fostras att bli bättre redskap åt Gud. När frestelserna blir för svåra har vi frälsta en aldrig sinande källa att tillgå. Det är: "Bönen och Bibeln."

Du som är ofrälst och läser

det här kanske undrar om man på Jesu väg bara möter svårigheter. Nej. Halleluja, det är seger också! På nyårsvaka 1961, fick jag, 11 år gammal, nåden att begrava min gamla människa i dopets grav i en pingstförsamling som jag då tillhörde. Nio månader senare blev jag andedöpt, Halleluja! Jag vill uppmana dig som ännu inte är frälst att genast söka Gud till frälsning.

Jesus kommer snart!

Birgit Edström,
Norrköping

Stockholmsungdomar på vinterlov i Dalarna

Av Gunnar Eklund

Bort från storstadens jäkt, skola, läxor och mycket annat reste en skara ungdomar från Stockholm till Sågmyra i Dalarna under skolornas sportliv. Broder Erik Ruth hälsade oss välkomna och han hade också ordnat de praktiska arrangemangen på ett utmärkt sätt in i minsta detalj. —

Vårt dagsprogram var följande: Kl. 9.00 morgonbön, 9.30 frukost, 10.15 bibelstudium, 14.00 mellanmål, sedan friluftsliv till kl. 18.00 då vi åt middag; varje dag avslutades med väckelsemöte utom fredagskvällen då undertecknad berättade om Afrika. —

Den första söndagskvällen hade vi möte i Sågmyra gamla skola, som av broder Erik Ruth inköpts och upprustats till en mycket trevlig och rymlig samlingslokal. Måndagskvällen var mötet förlagt till Idrottshallen. Då hade vi tillfälle att få vittna och sjunga för en stor skara militärer som var på tillfälligt besök. Väckelsens ande var mäktigt utgjuten och mötesordningen föredömligt god, fastän många av mötesbesökarna var med för första gången i ett väckelsemöte. — En av dessa militärer sade efteråt: Dessa ungdomar låter alla som kulsprutor. Salvan de avlossar mot oss är vittnesbördet om vad Jesus gjort med dem. —

Vid tisdagens bibelstudium talade Gud mäktigt till oss genom ordet i Joh. 1: 13: "Och de hava blivit födda, icke av blod, ej heller av köttslig vilja, ej heller av någon mans vilja, utan av Gud." —

Samma kväll hände något — Gud störde natten i flickornas logemente. Det blev flera timmars bön, kamp, nöd, tårar och glädje. En av flickorna blev frälst och flera andra upplevde återupprättelse. Gudsordet bar frukt. Följande

morgon mötte vi en skara strålände glada ungdomar, som hade mött Herren under nattens timmar. Job 33: 14.

Gunno Andersson inledde den dagens bibelstudium med att sjunga den gamla sången: Jesus frälste mig — då allting hopplöst var, Jesus frälste mig. — Guds ande föll på ett mäktigt sätt. Flera av ungdomarna låg raklånga på golvet och ömsom grät och jublade inför Guds ansikte. — Det blev ett fyra timmars bönemöte inför Herren och det var inte tråkigt eller tungt utan ljuvligt. Många problem löstes. Detta möte kom att sätta sin prägel på sång och vittnesbörd i de följande mötena. —

På lördagskvällen — det var det sista offentliga mötet — hade vi ett tre timmars långt väckelsemöte i Idrottshallen. Guds ande var påtagligt nära och ingen ville gå hem. Härligt ljud sången och många fick lyssna till vittnesbördet om att hemligheten till verklig glädje finns hos Jesus. —

För oss alla som fick vara med skall dessa dagar i Sågmyra bli ett ljust minne och för många blev det också dagar av evighetsavgörande betydelse.

Maranataförsamlingen i Jönköping inbjuder till en evangelistvecka även detta år, som det framgår av annons i detta nr. Början skulle bli tisdagen den 12 april kl. 19.30 t. o. m. söndagen. Vi hoppas att få en riktigt god samlings av vittnen och andra intresserade, där vi tillsammans får några dagar inför en öppen bibel och en öppen himmel. Jesus har stora ting i beredskap för oss i denna tid och vill därför utrusta oss alla i rikligt mått.

EVANGELIUM. Forts. fr. sid. 9.

historien. Vad hjälper predikstolsbyten och hopp över samsfundsstaket när man inte smälter samman i ANDEN. Skådespel!

De gamla baptistkämparna skulle vända sig i sina gravar om de fisk se sina arvtagare fotograferade tillsammans med den barnbegjutande statskyrko-prästen som ett unikt prov på den goda ekumeniska andan under ekumeniska året 1966. Skulle det bli en allmän gärdes-gårdsbrand, som så många hop-

pas på så verkar det inte, som Gud skulle få en chans att tända den brasan. Det blir med all säkerhet främmande eld som åstadkommer det verket. Bibeln har förutsagt ett världsvitt enhetligt religionssystem under ledning av den falske profeten. Sänker man den andliga temperaturen tillräckligt så kan man till sist alliera sig med satan själv. Det står ett nytt exodus för dörren, ja, det har redan börjat. Herren blottar sin heliga arm inför alla hedningars ögon, och alla jordens ändar få se vår Guds frälsning.

Hur skall det ske?

Jo, genom att Guds folk renar sig från allt främmande väsen. Bort, bort, dragen ut därifrån, kommen icke vid det orent är; dragen ut ifrån henne, renen eder, I som bären Herrens kär. Jes. 52: 10—11. "Därför säger Herren så: Om du vänder åter, så vill jag låta dig komma åter och bliva min tjänare. Och om du frambär ädel metall utan slagg, så skall du få tjäna mig såsom mun. DESSA SKOLA DA VÄNDA ÅTER TILL DIG; MEN DU SKALL ICKE VÄNDA ÅTER TILL DEM." Jer. 15: 19.

Agne Bark

GUDS RIKE BESTÅR ICKE I ORD UTAN I KRAFT

Här kan alla vara med — Nu gäller det TRAKTATER

Det har under det sista året oerhört ofta frågats — i synnerhet av ungdomar — efter traktater att få dela ut bland ofrälsta. —

Midnattsropet har nu låtit trycka en jätteupplaga av en fyrsidig traktat med ett både väckande och vägledande innehåll. Och vår bön till Gud är att dess innehåll skall nå, och bli till frälsning för tusentals människor i vårt land. —

De som önska traktater för spridning kan rekvirera dem direkt från oss. Betalning kan ske efter förmåga. VI TROR NÄMLIGEN OCH Vår BÖN ÄR ATT GUD SKALL UPPVÄCKA MÅNGA, SOM AV OLIKA ANLEDNINGAR INTE SJÄLVA KAN DELTAGA MED SPRIDNINGEN, ATT SÄNDA ETT EKONOMISKT BIDRAG TILL TRYCKNINGSKOSTNADERNA.

Du som vill vara med och offra för detta arbete kan sända ditt bidrag till MIDNATTSROPET, Surbrunnsgatan 60, Stockholm V.A. Postgiro 57 16 20. Angiv på talongen "Till traktatmissionen".

Budskapet skall ut!

ETT FÖRMANSERBJUDANDE!

Arne Imsens 3 böcker:

I världen men icke av världen 6: 50

Har Lewi Pethrus rätt? 3: —

Tid att vakna! 5: —

10:— för alla tre

Använd kupongen!

Klipp här!

Till Midnattsropet, Surbrunnsg. 60 Sthlm VA.

Härmed beställes att sändas mot postförskott för 10:— kr. plus porto Arne Imsens böcker

TID ATT VAKNA!

HAR LEWI PETHRUS RÄTT?

I VÄRLDEN MEN ICKE AV VÄRLDEN

Namn

Adress

Poststation

MATRIKEL.

Forts. fr. sid. 11.

mig. Men jag hade dåligt självförtroende och var så rädd för att ta fel så att jag alltid ville rådgöra mig med någon, som jag hade förtroende för. En av de saker som jag funderade mycket över under min första tid som frälst, det var varför församlingen använde sig av matrikel. Jag fann absolut ingenting i bibeln som gav antydning om att detta skulle ha varit brukligt hos de första kristna. Jag ansåg det helt obefogat och obiblskt att använda sig av en metod som de första kristna icke brukade sig av. Så småningom delgav jag en av äldstebroderarna min syn på saken. Han förklarade då att det var nödvändigt med matrikel för ordningens skull, man kunde eljest inte veta vem som tillhörde församlingen. Vidare var det nödvändigt för att kunna utöva församlingstukt. Jag försökte godkänna hans förklaring och efter någon tid så accepterade jag hans uppfattning helt. Och det dröjde inte så länge förrän jag hade en magisk tro på matrikelns betydelse och jag var med och samtyckte till uteslutningar därför att de deltog i friare vänners möten.

Tillbakagången inom pingströrelsen.

Efter en andlig kris och under mycken bön vaknade jag upp över den andliga tillbakagången inom pingströrelsen och jag lämnade den församling som jag tillhört i över 23 år och anslöt mig till en fristående församling där Guds Ande verkade mycket härligt. Med alla minnen av underbara andliga upplevelser och den kärlek jag hade till många syskon var detta ett svårt steg att ta, men jag vet att det var i enlighet med Guds viljas plan. Min uppfattning om matrikeln hade jag dock fortfarande kvar. Det visade sig bl. a. därigenom att jag var mycket glad över att jag blev intagen i den nya församlingen samma dag som jag skildes från den föregående så att jag slapp stå "utanför" församlingssamfundet någon tid. Jag fick emellertid göra många rika andliga erfarenheter i den nya församlingen och jag upplevde en underbar och välbehövlig frigörelse. Men matrikeln fanns kvar i mitt hjärta.

Vid ett tillfälle besökte jag tillsammans med ett par ledande bröder i församlingen en intressant sammandragning i en annan fristående församling. Vi var församlade från olika platser för att dryfta en del spörsmål, som berörde de fristående församlingarna och grupper som uppstått lite här och var. Emellan två av dessa

möten kom jag att samtala med den ene av de två predikande bröderna som tjänade i den församling vi besökte. Han sade då bl. a.: Det är många som anser att vi inte behöver någon mer väckelserörelse därför att alla bibelns sanningar nu skulle vara predikade och praktiserade men sanningen om Guds församling som inte är bunden av någon matrikel är en oerhörd sanning, som är nog orsak till en ny väckelse. Jag förstär efteråt att han fått en himmelsk vision om denna betydelsefulla sak. Men själv var jag helt oförstående för detta "nya" om församlingen. Men jag fick ytterligare en "stöt". Ty i ett av mötena vittnade den andre predikande brodern att även han nu fått en gudomlig vision om samma sak och därigenom fått vetskap om Guds syn på sin församling. För mig var det dock fördolt. Det märkliga hände att den förstnämnde av bröderna slingrade sig tillbaka till det samfund som han tidigare tillhört under det att den andre blev trogen sin vision i förkunnelse och praktik och har därför fått vara till oanad välsignelse.

När Maranataväckelsen kom.

När Maranataväckelsen kom var jag genast klar på att det var ett gudomligt verk och jag har med stor behållning läst Midnattsropet från dess första nummer. Och sådana saker som handklappning, dans i Anden och segermarscher var jag genast klar över. Men det fanns en del saker som jag hade svårt att komma till rätta med bl. a. detta att det inte förekom någon matrikel och medlemsintagning. Jag hade dock tillfälle att få vara med om en del härliga Maranatomöten och jag kände mer och mer hur jag löstes från min felaktiga inställning i denna sak. Och nu kan jag vittna om att jag har full klarhet. Halleluja! Det är en underbar nåd från Gud.

Man har ofta anmärkt på att Maranataförsamlingarna är för "löst" byggda. Men de är ju byggda på Ordet och en starkare grund finns ej. Och i den mån det finns andliga och villiga Herrens tjänare i församlingarna kommer även församlingstukten att fungera perfekt. Gud har säkert varit tillräckligt vis för att allt skall kunna ske efter Hans vilja utan sådana mänskliga påfund som matrikeln är. Maranataförsamlingarna har aldrig hävdat att vara hela Guds församling på de platser där den är representerad. Det finns naturligtvis frälsta själar även i de olika samfundet och dessa är också med i Guds församling. Men vad vi förkunnar är att varken matrikeln eller alliansen är någon lösning till att förena Guds församling här på jorden utan fastmer ett stort hinder.

Anders B. Andersson

Fall och upprättelse

Ett uppenbart syndafall är oftast den naturliga följden av ett inre förfall. Allt avfall börjar i det fördolda livet med Gud. Det börjar med försumlighet i bönen och i bristande lyhörddhet för de larmsignaler samvetet alltid utsänder då fara är på färde. — "Den som står må se till att han icke faller", varnar därför Skriften.

Där är en Herrens tjänare som betraktas som en stor Andens man. Han har ett stort inflytande och är mycket populär. Många orsaker har bidragit till detta. Han har talang men också ett brinnande hjärta — han är radikal — han har hjärta för syndaren. Skarorna lyssnar gärna till hans frimodiga budskap, hans brinnande böner sätter gudomliga krafter i rörelse, syndare blir frälsta, sjuka helade och han förmedlar himmels välsignelser till längtande människor. —

En dag nås vi av ett fruktansvärt rykte — gudsmannen har syndat. Brodern med det glödande nitet och det radikala budskapet har fallit. Vi vill inte tro att det är sant — vi kan inte tro det. — Bestörtningen är stor hos många och skadeglädjen ännu större hos andra.

Hur kan det vara möjligt — hur kan en sådan man falla så djupt? Och falla där det borde varit självklart att kunna stå upprätt? —

Svaret finns nog här: hans

verkliga fall skedde icke just i det ögonblick då det uppenbarades. Vad som då skedde var det synliga utbrottet och den ofrånkomliga konsekvensen av en inre utveckling, som sedan länge gradvis pågått, alltsedan det förtroliga, målmedvetna, enskilda böneumgänget med Gud upphörde. —

Det tog tid innan katastrofen kom — men kom gjorde den.

— — —

Man kan i verksamheten länge hålla sig flytande på jargong, inlärd grepp och andliga fraser. En verksamhet kan ibland en tid gå av bara farten. Dessutom är man ofta inte själv medveten om vad som håller på att ske. Och de människor som har ett lyhört öra för vad Anden säger och därför inte går att bedraga, vågar inte heller säga ett varningens ord till en så inflytelserik man. Så en vacker dag överrumplas han av frestelsen. Det finns inte längre någon inre kraft som mobiliserar motstånd och hans fall blir nu uppenbart för alla. Till förnedring för honom själv, skada för Guds verk och till vanärande av hans ämbete.

Och det började med försummelse av bönelivet. —

— — —

Ett syndafall kan dock också uppenbara något annat än det andliga förfallets obönhörliga lagar.

Ett syndafall kan också up-

penbara Guds gränslösa nåd. Hur ofta har inte ett avslöjande av synden fått leda till en djupgående väckelse och sinnesändring — både för den som föll och de som bevittnade fallet. Där synden överflödar, där överflödar också nåden. Där synden framstår som övermåttan syndig där föds också längtan efter rening, rättfärdighet och helgelse.

Akors dal blir en Hoppets port. —

Och Gud är inte bara villig att förlåta. Han *upprättar* också den fallne. Ger honom åter friden, glädjen, frimodigheten, kraften — ger honom förtroende. —

— — —

Bönen var en av de kraftkällor, de första kristna öste ur — må den också bli vår. —

Ingenting kan ersätta bönen — allra minst den enskilda bönen. Genom att vi vårdar vår inre människa bevaras våra sinnen skärpta och lyhörda för samvetets och Guds Andes röst. Respekten för Guds rättfärdighet och andelivets orubbliga lagar hålles vid makt. Vårt inre blir genomlyst av Guds sannings ljus. Då, och endast då upplever vi sanningen av aposteln ord: "Men honom som förmår bevara eder ifrån fall och ställa eder inför sin härlighet ostraffliga i fröjd, honom som allena är Gud, och som är vår Frälsare genom Jesus Kristus.

EVANGELIST-VECKA i Jönköping

med början tisdagen den 12 april kl. 19.30 t. o. m. söndagen den 17 april.

Bibeltudier och bön. — Flera Herrens vittnen undervisar i Guds ord.

Sänd din anmälan i god tid till:

Maranataförsamlingen, Fack, Jönköping 3. Märk kuvertet "Evangelistveckan".

ALLA VÄLKOMNA!

MARANATAFÖRSAMLINGEN.

NORSKA INSJUNGNINGAR

från

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

HEP 195

Sång av Elin Skårdal. **Kan du rope Halleluja - Jeg vet at Jesus lever - Jeg venter ei her at verden forstår - Jesus med deg vil jeg leve.**

Dessutom finns HEP 203, 230.

HEP 171

Sång av Anne Lofthus. **Jeg vet at det finnes en himmel - Et liv foruten Jesus - Min ufrelste venn - Det gamle oerverdige kors.**

Dessutom finnes HEP 137, 147, 179, 189, 191, 202, 214, 220, 229, 246.

HEP 182

Maranata-Musiken i Oslo. **Stans meg ei i løpet - Vår takk og vår jubel - Hør det rop som lyder - Bryt ut i jubel.**

Dessutom finnes HEP 183.

HEP 243

Sång av Elna Fredhøy och Rigmor Ødum. **Herlige visshet - Er ditt hjerte blitt trett - Vi tror på seier - Salige er de som -**

Dessutom finnes HEP 139, 141, 148, 150, 152, 156, 158, 163, 178, 184, 219.

HEP 224. Sång av Torvid Pedersen och Charles Tønder. **Jesus er en trofast venn - Min Jesus kjær selv holder rodet - Å så herlig at vite hva Jesu har gjort - Davids 150 salme.**

Dessutom finnes HEP 153, 185, 193.

Ett trettiotal nya sångblad med noter utkommer inom kort på **EVANGELII-CENTER, BORLÄNGE.**

Klipp här och sänd in kupongen i dag—

Obs.! Ny tidning erhålles gratis vid beställning.

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr

å 11:— st. (5 st. fraktfritt) Jag önskar gratis få mig tillsänt katalog på norska insjungningar.

Namn: Bostad (Box/Gata):

Postadress: Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 200 24, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99.

Känner Du Mig?

- 1. Jag är den största brottslingen i historien.**
- 2. Jag har lagt ut snaror för den oskyldige.**
- 3. Jag har tvingat millioner barn till svält.**
- 4. Jag har gjort den fattiga hustruns förtvivlan ännu bittrare.**
- 5. Jag har fört oräkneliga unga män och kvinnor på dåliga vägar.**
- 6. Jag har förvandlat förhoppningsfulla ungdomar till hopplösa samhällsparasiter.**
- 7. Jag har gjort visa människor till dårar.**
- 8. Jag har förfört de svaga och krossat de starka.**
- 9. Jag har ruinerat många millioner och skall försöka ruinerar många millioner till.**
- 10. Jag har bara mött en enda som helt kan besegra mig — Jesus Kristus.**

Mitt namn är Alkohol